

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 5016200271
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200271.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: ST. NICOLAUS a.s., so sídlom Ul. 1. mája 113, 031 28 Liptovský Mikuláš, IČO: 31 563 066, právne zastúpený: JUDr. Zuzanou Kandlerovou, advokátkou so sídlom kancelárie Ul. 1. mája 113, 031 28 Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Inšpektorátu práce Žilina, so sídlom Hlavná 2, 010 09 Žilina, o preskúmanie zákonnosti protokolu žalovaného č. IZA-184-4-2.2/P-J2-15 z 18. decembra 2015 v znení dodatku č. 1 zo 14. januára 2016, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/55/2016-51 z 29. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/55/2016-51 z 29. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 21S/55/2016-51 z 29. júna 2016 podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania protokolu č. IZA-184-4-2.2/P-J2-15 z 18. decembra 2015, č. ú. ZPÚ 020/15-IZA/2.2 v znení dodatku č. 1 k protokolu č. IZA-184-4-2.2/P-J2-15, č. ú. ZPÚ 020/15-IZA/2. zo 14. januára 2016 o výsledku inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce (ďalej len „zákon 125/2006 Z. z.“), ktorá bola vykonaná za účelom prešetrenia okolností vzniku závažného pracovného úrazu s ťažkou ujmom na zdraví v zmysle § 17 ods. 4 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon 124/2006 Z. z.“), ku ktorému došlo 18. augusta 2015 vo výrobnjej hale žalobcu pri vykonávaní ručného čistenia etiketovacieho stoja na plniacej linke KRONES.

O záveroch z inšpekcie práce bol v zmysle § 13 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. vyhotovený protokol č. IZA-184-4-2.2/P-J2-15 z 18. decembra 2015 (ďalej aj „protokol“), podľa ktorého nedostatky v príčinnej súvislosti so vznikom pracovného úrazu zo strany poškodenej zistené neboli, zatiaľ čo boli popísané novozistené nedostatky a konštatované porušenie povinnosti vyplývajúcich zo zákona č. 124/2006 Z. z.. V protokole žalovaný v zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. navrhol žalobcovi v rámci vykonania opatrení proti opakovanému podobnému úrazu ako sa stal, zabezpečiť, aby pri čistení a umývaní stroja nemohlo dôjsť k spusteniu pohybu stroja v čase, obsluha v procese čistenia, umývania časti stroja siahala rukou do ohrozeného priestoru, zóny nebezpečenstva stroja a podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z. z. nariadil žalobcovi odstrániť zistené nedostatky. Žalovaný taktiež podľa § 14 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. uložil žalobcovi povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin. Žalovaný po posúdení písomného vyjadrenia žalobcu k protokolu vyhotovil dodatok č. 1 k protokolu (ďalej aj „dodatok“), v ktorom uviedol svoje stanovisko k vyjadreniu žalobcu, tak, že novozistené nedostatky a konštatované porušenie povinnosti zostávajú v platnosti v pôvodnom znení.

Krajský súd, po tom, čo skonštatoval skutkový stav tak, ako bol zistený správnym orgánom, sa nestotožnil s námietkami žalobcu v predmetnej veci a mal za to, že rozhodnutie, resp. navrhnuté opatrenia v rámci protokolu spolu s jeho dodatkom - nariadenie odstránenia zistených nedostatkov v zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 125/2006 Z. z. a aj uloženie povinnosti v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. bolo v súlade so zisteným skutkovým stavom veci, keď na základe uvedeného skutkového zistenia bolo jednoznačne zistené, že správny orgán vychádzal z relevantných dôkazných materiálov a to výpovedí dotknutých osôb, spolupracovníkov, vedúceho zamestnanca, nastavovača a údržbára stroja, ohliadky miesta úrazu a pod.. V protokole z vyšetrenia pracovného úrazu T. T., ktorý sa stal 18. augusta 2015 o 21:35 hod. vo výrobní hali spoločnosti ST. NICOLAUS, Liptovský Mikuláš na etiketovacom stroji plniacej linky KRONES boli zistené zo strany zamestnávateľa porušenia právnych predpisov na zaistenie bezpečnosti pri práci a bezpečnosti technického zariadenia, nakoľko bolo preukázané, že zamestnávateľ nezabezpečil, aby pracovný prostriedok špecifikovaný v protokole, neohrozoval bezpečnosť a zdravie poškodenej zamestnankyne a aj ostatných zamestnancov, pretože ochranné zariadenie pracovného prostriedku typ KRONES nezabránilo spusteniu nanášačov lepidla v čase, keď poškodená rukou siahla do zóny nebezpečenstva a umývala - čistila časti etiketovacieho stroja od lepidla, čo je porušením § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 124/2006 Z. z. a § 4 ods. 2 prílohy č. 1 bod č. 2.8. Nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov. Ďalej krajský súd poukázal na to, že žalobca v priebehu správneho konania nepredložil inšpektorom pokyny od výrobcu etiketovacieho stroja KRONES preložené do slovenského jazyka, kde sú popísané základné funkcie stroja, prečo nie je možné prihliadnuť ani na predložený doplnok č. 1 k návodu pre obsluhu etiketovačky KRONES PRONTOMATIC.

Krajský súd mal rovnako, ako žalovaný za to, že predmetný pracovný úraz vznikol z dôvodu chýbajúceho ochranného zariadenia a zabezpečenia ako bolo uvedené, pretože ochranné zariadenie by bolo zastavilo pohybujúce sa časti skôr, ako by obsluha siahla rukou do nebezpečného priestoru stroja a k nežiaducej udalosti - k úrazu by vôbec nebolo došlo.

K jednotlivým žalobným bodom, ktoré sa prevažne zhodujú s námietkami vznesenými v rámci správneho konania, krajský súd uviedol, že posúdeniu rizika v zmysle definícií zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci predchádza vyhodnotenie nebezpečenstiev a ohrození vyplývajúcich z pracovného procesu a pracovného prostredia a hlavne prijatie potrebných opatrení na elimináciu rizika alebo jeho zníženie na najnižšiu možnú mieru s prihliadnutím na najnovšie výdobytky vedy a techniky, pričom krajský súd si osvojil vyjadrenie žalovaného, že v súčasnosti, pokiaľ sa týka posúdenia rizika pri čistení etiketovacieho stroja od lepidla, žalobca tieto nielenže neposúdil, ale neprijal žiadne ochranné opatrenia na zabránenie nežiaducej udalosti napriek tomu, ako sám konštatuje, že podobný úraz už sa na iných pracoviskách stal. Čo sa týka námietok, že zo šetrenia žalobcom vyplýva, že k spusteniu stroja mohlo dôjsť len tým, že poškodená spustila stroj krokováním v čase, keď mala ruku ešte v nebezpečnom priestore, táto skutočnosť nemení nič na povinnosti zamestnávateľa zabezpečiť

zamestnancom vhodný pracovný prostriedok. Zamestnávateľ poveril na obsluhu pracovného prostriedku - stroja zamestnankyňu napriek tomu, že pohybujúce sa časti etiketovacieho stroja neboli vybavené takým ochranným zariadením, ktoré zastaví pohybujúce sa nebezpečné časti skôr, ako obsluha siahne rukou alebo vstúpi do zóny nebezpečenstva. Predmetný stroj teda nebol vybavený potrebným ochranným zariadením, ktoré zastaví pohybujúce sa časti skôr ako obsluha siahne do zóny nebezpečenstva, čím zamestnávateľ vážne porušil právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení. Zamestnávateľ je v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 124/2006 Z. z. povinný posúdiť riziko pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami, vrátane rizík pri čistení stroja od lepidla. Pri posudzovaní rizík je nutné posúdiť aj možnosť neúmyselného spustenia otáčania stroja ručným prenosným ovládačom, kedy obsluha drží jednou rukou ovládač a druhou rukou siahne do nebezpečného, ohrozeného priestoru stroja, nechtiac stlačí tlačidlo ovládača. V takomto prípade je zamestnávateľ po posúdení takéhoto rizika povinný prijať účinné ochranné opatrenia na zabránenie nežiaducej udalosti s prihliadnutím na úroveň vedecko-technického poznania v súlade s platnými právnymi predpismi, a to nariadením vlády č. 392/2006 Z. z.. Ochranné opatrenia môžu byť technické, organizačné, prípadne výchovné. Vo všeobecnosti technické opatrenia majú prednosť pred organizačnými a výchovnými. Účinným opatrením je teda poskytnúť zamestnancom stroj, ktorý je vybavený ochranným systémom v zmysle platného právneho predpisu, to znamená ochranným prvkom, ktorý nedovolí spusteniu pohybujúcej sa časti stroja, keď obsluha stroja siahne do nebezpečného priestoru. Vo vzťahu k dodatočnému predloženiu certifikátu o bezpečnostnej spôsobilosti zariadenia typu PRONTOMATIC - Taxomat, v. č. 734-070, vyplýva potvrdenie, že predmetná etiketovačka spĺňa základné požiadavky bezpečnosti technických zariadení overených skúškou a je v súlade s Nariadením vlády č. 392/2006 Z. z., ide o potvrdenie z 20. januára 2016, avšak krajský súd poukázal na to, že na takéto potvrdenie už následne, ktoré bolo vydané následne po úraze nie je možné prihliadať, keď je zrejmé, že toto posúdenie nenastalo ihneď bezprostredne po danom úraze, ale zhruba päť mesiacov po úraze, tzn., že tento stroj nebol posudzovaný pred závažným pracovným úrazom, pričom je logické, že aby stroj dostal certifikát a vyhovoval bezpečnostným predpisom je možné pokiaľ má aj určité nedostatky vydať tento certifikát až prípadne po odstránení zistených nedostatkov. Záverom krajský súd uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdí, že má vypracované dokumenty, o ktorých žalovaný tvrdí, že ich nemá, pričom poukazuje na Smernicu BOZP č. S-P-3-01, vydanie č. 6., v nebezpečenstvách a ohrozeniach nie sú uvedené činnosti - ručné umývanie handrou chápadiel etiketovacieho stroja od lepidla, kedy obsluha stroja siaha do jeho nebezpečného priestoru. Pokiaľ tiež poukazuje na str. 19 Smernice, ktorá ako žalobca uvádza obsahuje možné riziká pri hygiene a sanitácii strojných a technologických zariadení, súd k tejto udáva, že čistenie pri hygiene a sanitácie strojných a technologických zariadení je zamerané na hygienu a nie na čistenie stroja od lepidla pri každom ukončení pracovnej smeny. Vo vzťahu k zásadám bezpečnej práce etiketovačky KRONES zo dňa 3. decembra 2014 je potrebné uviesť, že tieto zásady bezpečnej práce sú zamerané predovšetkým na odstraňovanie porúch. O bezpečnom pracovnom postupe pri čistení etiketovacieho stroja, teda chápadiel etikiet ručne handrou v týchto zásadách nie je ani zmienka. Vo vzťahu k doplnku č. 1 k návodu na obsluhu etiketovačky KRONES PRONTOMATIC sa krajský súd stotožnil s vyjadrením žalovaného, že žalobca vypracoval len dodatok č. 1, pričom zamestnávateľ, čiže žalobca nemá k dispozícii návod na obsluhu stroja preložený do slovenského jazyka vypracovaný výrobcom stroja, ktorý zodpovedá za uvedený výrobok, pričom žalobca na požiadanie správneho orgánu návod na obsluhu stroja nepredložil s konštatovaním, že nie je takýto doklad k dispozícii. Pokiaľ v doplnku návodu č. 1 je uvedené, obsluha stroja bola oboznámená s návrhom na obsluhu, ktorý prakticky neexistuje je vyjadrenie opätovne len v neprospech žalobcu. Je teda absolútne zarážajúce, že obsluha, resp. pokiaľ žalobca tvrdí, že obsluha stroja bola poučená s návodom stroja, ktorý nebol v čase úrazu predložený, resp. preložený do slovenského jazyka dodatkom č. 1, ktorý s prenosným ovládačom ani neuvažuje. Z týchto dôvodov aj tieto námietky žalobcu súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Krajský súd uzavrel, že uložené ochranné, resp. navrhnuté opatrenia, ktoré inšpektori uložili žalobcovi v protokole boli uložené v súlade so zákonom, a to jednotlivými zákonnými ustanoveniami § 12 ods. 2, písm. a/, písm. b/, resp. § 14 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 125/2006 Z. z..

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu

nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnutý protokol žalovaného v znení dodatku zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania, ktoré sú prakticky zhodné s obranou žalobcu v administratívnom, ako aj súdnom konaní, uviedol, že poškodená úraz zavinila sama. Žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, lebo nepreveril rozpory vo výpovediach poškodenej v rôznom čase a nezaujal k tomu stanovisko. Samotnou konštrukciou stroja je vylúčené jeho náhodné spustenie, keďže predtým ako obsluha začne čistiť stroj, musí zdvihnúť rám priehľadných dvierok z dolnej do hornej polohy a tým sa automaticky zablokuje chod stroja. V tomto režime nemožno automaticky spustiť ani prednú ani zadnú etiketovačku a ani kolkovačku a otáčanie stroja je možné spustiť iba ručným ovládačom. K spusteniu stroja mohlo teda dôjsť len tým, že poškodená spustila stroj krokováním v čase, keď mala ruku ešte v nebezpečnom priestore, čo aj sama uviedla v Zázname o registrovanom pracovnom úraze z 21. augusta 2015.

Žalobca ďalej uviedol, že stroj bol pri jeho uvedení do prevádzky u žalobcu v roku 2006 riadne certifikovaný a spĺňal všetky bezpečnostné požiadavky, pričom od jeho uvedenia do prevádzky v roku 2006 nebol stroj premiestnený ani s ním nebolo inak manipulované, a teda žalobca nemal zákonnú povinnosť zabezpečiť ďalšie vykonanie kontroly podľa ust. § 5 ods. 1 Nariadenia vlády slovenskej republiky č. 392/2006 Z. z., avšak aj napriek vyššie uvedenému sa žalobca za účelom zistenia príčin pracovného úrazu ihneď po úraze telefonicky obrátil na Technickú inšpekciu, a.s., Bratislava, pracovisko Banská Bystrica a objednal si u nej vykonanie kontroly pracovného prostriedku (predmetného stroja). Pracovníci Technickej inšpekcie sa na prvú obhliadku linky KRONES dostavili už 9. septembra 2015 a spísali nedostatky posudzovaného stroja, z ktorých ani jeden nie je taký, ktorý by sa týkal fungovania etiketovačky ako súčasti tejto linky (inými slovami Technická inšpekcia, a.s., Bratislava, pracovisko Banská Bystrica nezistila žiadne nedostatky vo vzťahu k tým častiam stroja na ktorých vznikol pracovný úraz). Zistené nedostatky na ostatných častiach výrobné linky žalobca postupne odstránil, takže certifikát, ktorý opakovane potvrdil, že zariadenie spĺňa základné požiadavky bezpečnosti technických zariadení overených skúškou a je v súlade s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 392/2006 Z. z., Smernicou EP a Rady 2009/104/ES, bol vydaný až 20. januára 2016. Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. d/, ods. 2 zákona č. 124/2006 Z. z. je zrejme, že oprávnená právnická osoba a teda aj Technická inšpekcia, a.s., Bratislava je akousi predĺženou rukou štátu, ktorá je poverená štátom konajúcim prostredníctvom Národného inšpektorátu práce overovať či technické zariadenia spĺňajú zákonné požiadavky bezpečnosti. Ak potom štát prostredníctvom oprávnenej právnickej osoby osvedčil žalobcovi, že jeho technické zariadenie spĺňa požiadavky bezpečnosti, nemôže následne, v situácii kedy nenastala žiadna zmena vo vzťahu k tomuto zariadeniu, tvrdiť, že takéto požiadavky bezpečnosti nespĺňa. Takýto postup štátu je v absolútnom rozpore so základným ústavným princípom právneho štátu a to princípom právnej istoty. Ak sa totiž subjekt práva (žalobca) nemôže spoľahnúť na to, že aj keď si splnil všetky zákonné požiadavky (má potvrdenie vydané oprávnenou právnickou osobou, že jeho technické zariadenie spĺňa požiadavky bezpečnosti), nehrozí mu žiaden postih zo strany štátu, je potom v právnej neistote, ktorú mu spôsobil samotný štát. Kópiu objednávky a zistených nedostatkov žalobca priložil k odvolaniu.

K námietke absencie preloženého návodu na obsluhu stroja do slovenského jazyka, žalobca uviedol, že výrobca etiketovacieho stroja dodal spolu so strojom veľmi rozsiahlu a podrobnú dokumentáciu stroja, spolu s návodom na použitie v nemeckom jazyku, preto bola z tohto rozsiahleho návodu na použitie v nemeckom jazyku vypracovaná skrátená verzia návodu pre obsluhu stroja v slovenskom jazyku, v rozsahu 7 strán A4 a dostatočne postačuje na obsluhu etiketovačky KRONES. Po obdobnom pracovnom úraze, ku ktorému došlo 24. júla 2014 v inej spoločnosti žalobcu, na takom istom type stroja, žalobca, v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vypracoval ZÁSADY BEZPEČNEJ PRÁCE ETIKETOVAČKY KRONES, Prontomatic, Cantamatic, Contirol, pre odstraňovanie porúch a čistenie, s ktorými boli všetci zamestnanci žalobcu podrobne oboznámení ako aj o spôsobe používania krokovacieho tlačidla, ktoré je v týchto zásadách opísané, a to na školení, konanom v sídle žalobcu 3. januára 2015, teda pred úrazom, ktorého sa preukázateľne zúčastnila aj

poškodená. Žalobca teda vypracoval písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami, vrátane čistenia etiketovacieho stroja po ukončení etiketovania, vzhľadom na možné neúmyselné spustenie stroja.

Žalobca ďalej uviedol, že v Smernici BOZP č. S-P-3-01, vydanie č. 6, v nebezpečenstvách a ohrozeniach, síce o bezpečnom pracovnom postupe pri čistení etiketovacieho stroja, teda chápadiel etikiet, ručne handrou, nie je ani zmienka, avšak podľa Slovníka slovenského jazyka sa pod pojmom hygiena rozumie starostlivosť o čistotu a pod pojmom sanitácia sa rozumie vytváranie hygienických podmienok, pričom žalobca je až doteraz presvedčený, že čistenie stroja od lepidla je predsa jeho hygiena a sanitácia, keďže sa jedná o potravinársky priemysel, kde každý zamestnanec musí mať zdravotný preukaz a kde sa vyžaduje maximálna hygiena, teda starostlivosť o čistotu, po každej ukončenej pracovnej smene a toto sa vykonáva práve vodou a handrou.

Žalobca poukázal aj na to, že vo svojom vyjadrení z 2. mája 2016 opísal úraz, ktorý sa stal v inej spoločnosti žalobcu, uviedol, že sa jednalo o skutkovo zhodný alebo veľmi podobný prípad, pričom v prvom prípade žalovaný ako príčinu úrazu uviedol: 8 - používanie nebezpečného postupu alebo spôsobu práce vrátane konania proti zákazu a pokynom, zotrúvanie v ohrozenom priestore. V prípade pracovného úrazu u žalobcu žalovaný určil úplne inú príčinu, klasifikovanú štatistickou značkou 2 - nedostatočné ochranné zariadenie pracovného priestoru stroja, príčiny zo strany zamestnávateľa, čím porušil ust. § 3 ods. 5 Správneho poriadku lebo nedbal o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodnom alebo podobnom prípade nevznikali neodôvodnené rozdiely. Prvostupňový súd sa však touto skutočnosťou nezaoberal.

Záverom odvolania žalobca uviedol, že najpodstatnejším dôvodom odvolania je skutočnosť, že prvostupňový súd takisto, ako žalovaný, len konštatoval, že žalobca údajne vážne porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení, pričom jednoznačnou príčinou pracovného úrazu bolo chýbajúce ochranné zariadenie, teda sa nezaoberal sa tým, čím sa zaoberať mal, keď rozhodnutie o tom, čo žalobca porušil a v akom rozsahu a či vôbec niečo porušil, bude riešiť Národný inšpektorát práce v Košiciach, v samostatnom konaní.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu stotožnil so závermi krajského súdu vyslovenými v napadnutom rozsudku a zotrval na svojom závere, že žalobca (zamestnávateľ) si nespĺnil svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z Nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov - Smernica Rady 89/655/EHS z 30. novembra 1989 o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri používaní pracovných zariadení pracovníkmi pri práci. Taktiež si nespĺnil povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 124/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov - Smernica Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a zdravia pracovníkov pri práci, a to na skutkových a právnych dôvodov, ktoré prezentoval v priebehu administratívneho, ako aj súdneho konania.

Žalovaný podotkol, že pracovný úraz bol vyšetrovaný na základe podania podnetu poškodenej zamestnankyne, ktorá pociťovala nespravodlivosť, že zamestnávateľ jej určil vinu za vznik pracovného úrazu, pričom ochranné prostriedky, ktoré zastavia pohybujuce sa časti stroja skôr, ako sa siahne do zón nebezpečenstva sú na trhu dostupné, teda zamestnávateľ pravdepodobne sporil finančné prostriedky na ochrannom zariadení a vystavil obsluhu stroja nebezpečenstvu poškodenia zdravia k čomu prakticky aj došlo.

Žalovaný taktiež zopakoval, že návod na obsluhu od výrobcu stroja nie je preložený do Slovenského jazyka (nebol v čase vyšetrovania úrazu), preto nie je k dispozícii zrozumiteľný dokument, z ktorého by bolo možné vyčítať, aké požiadavky pri používaní prenosného vypínača stanovil výrobca, ktorý zodpovedá za bezpečnosť výrobku, ktorý uviedol na trh resp. do prevádzky. Mal za to, že je zarážajúce, že oprávnená právnická osoba (Technická inšpekcia a.s.) na túto závažnú skutočnosť nepoukázala a zároveň zdôraznil, že Technická inšpekcia, a.s., Bratislava je komerčným subjektom a za svoje služby, výkony vystavuje objednávateľom na preplatenie faktúry. V žiadnom prípade teda nie je pravdivé

tvrdenie zástupcu žalobcu, že Technická inšpekcia, a.s., Bratislava je akousi „predĺženou rukou štátu“, v súčasnej dobe pôsobí na trhu viac oprávnených právnických osôb, ktorým vydal NIP Košice po splnení podmienok oprávnenie a medzi jednotlivými uvedenými inšpekčnými subjektmi prebieha konkurencia resp. súťaž o získanie zákazníkov v pomerne malom podnikateľskom priestore v rámci SR. Stáva sa, a môže sa stať, že niektoré oprávnené právnické osoby v snahe udržať si za každú cenu zákazníkov, postupujú pri posudzovaní technických zariadení konformne voči zákazníkovi a vydávajú im kladné doklady aj v prípade, že technické zariadenie nespĺňa požiadavky právnych predpisov a ostatných predpisov platných v Európskej únii, čo sa neskôr môže prejavovať vo forme závažných pracovných úrazov.

Záverom žalovaný uviedol, že predchádzajúci podobný pracovný úraz bol vyšetrovaný iným inšpektorom na inej prevádzke akcionárov, taktiež na etiketovacom stroji. Inšpektor práce pri vyšetrení tohto pracovného úrazu vychádzal zo skutkovej podstaty veci a postupoval, nestranné objektívne v zmysle platných právnych predpisov na zaistenie BOZP a preto je žalovaný presvedčený a má za to, že udalosť je zákonne, objektívne a nestranné klasifikovaná štatistickou značkou 2 - nedostatočné ochranné zariadenie pracovného priestoru stroja, príčiny zo strany zamestnávateľa podľa klasifikačnej schémy príčin úrazov uvedenej v module 8 prílohy k vyhláške MPSVaR SR č. 500/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje vzor záznamu o registrovanom pracovnom úraze. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. júla 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta

druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

V prvom rade najvyšší súd uvádza, že v správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly (§ 244 ods. 3 O.s.p.) s negatívnou enumeráciou (§ 248 O.s.p.), z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Konkrétne je vecný rozsah konania pred správnym súdom vymedzený v § 244 ods. 3 a 248 O.s.p. tak, že rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť. Z preskúmania sú následne vylúčené: a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania, b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenaajú právnú prekážku výkonu povolenia, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti, c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenaajú právnú prekážku výkonu povolenia alebo zamestnania, a d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Zároveň však sa za spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle uvedených podmienok súdneho prieskumu už niekoľko rokov ustálenej súdnej praxe považujú aj protokoly (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 5Sžf/31/2011 z 25. augusta 2011, č. k. 1Sžo/162/2007 z 2. decembra 2008), aj povolenia (napr. I. ÚS 354/08) alebo aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v ustanovení § 3 ods. 7 Správneho poriadku. Aj keď sa na proces vydávania týchto aktov výslovne nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, v zmysle § 3 ods. 7 Správneho poriadku, ktorý spadá do časti upravujúcej základné pravidlá (obsahujúce všeobecné právne princípy správneho konania bez ohľadu na limitujúce zákonné ustanovenia v zmysle mnohých odporúčaní prijatých Výborom ministrov na pôde Rady Európy), platí, že ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v § 3 ods. 1 až ods. 6 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

Inšpekcia je konaním a postupom správneho orgánu, ktorým predovšetkým dochádza k zisťovaniu skutkového stavu. Zistené skutočnosti následne slúžia najmä ako podklad pre ďalší postup správneho orgánu, teda pre rozhodnutie, či má byť následne začaté vo veci správne konanie. Výsledky a závery inšpekcie sú zhrnuté v protokole o výsledku inšpekcie, ktorého náležitosti stanovuje § 14 zákona č. 125/2006 Z. z., pričom protokol predstavuje v následne začatom správnom konaní jeden z dôkazných prostriedkov, nezbavuje však správny orgán povinnosti vykonať v začatom správnom konaní riadne dokazovanie, výsledky tohto dokazovania vyhodnotiť a vec v súlade so zákonom posúdiť. Protokol o výsledku inšpekcie nemá formálne znaky rozhodnutia a nie je vydaný v rámci správneho konania. Súdnou praxou je však ustálené, že napriek uvedenému je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

Súdny prieskum protokolu je teda možný len za predpokladu, že obsahuje autoritatívne a vynútiteľné uloženie povinností kontrolovanému subjektu, pričom v danom prípade preskúmaný protokol takéto uloženie povinností obsahuje. Uvedené určenie povinností určuje aj rámec súdneho prieskumu, keď je možné skúmať len zákonnosť uloženia tých povinností, ktoré predstavujú zásah do právneho postavenia žalobcu. Možnosť súdneho prieskumu je teda limitovaná týmto rozsahom a súd sa v zásade nemôže

zaoberať správnosťou určenia príčin pracovného úrazu ako celku, ale len zistení ohľadne porušenia povinností žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností vynútiteľných uložením sankcie. Preto len uloženie týchto opatrení, v rozsahu, v akom zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, predstavuje pri protokole zásah do sféry kontrolovaného subjektu a robí protokol spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

V prípade preskúmania protokolu to sú, v súvislosti so zistenými nedostatkami, konkrétne cit.

1. Zamestnávateľ nezabezpečil, aby pracovný prostriedok (etiketovačka typ FRONTMATIC, v. č. 734-70, r. v. 2005) plniacej linky typ KRONES neohrozoval bezpečnosť a zdravie poškodenej zamestnankyne p. T. T. a ostatných zamestnancov, pretože ochranné zariadenie pracovného prostriedku typ KRONES nezabránilo spusteniu nanášačov lepidla v čase, keď menovaná rukou siahla do zóny nebezpečenstva a umývala (čistila) časti etiketovacieho stroja od lepidla, čo je porušením § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 4 ods. 1 a 2, príloha 1 bod č. 2.8. nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov.

2. Zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezisťoval nebezpečenstvo a ohrozenie, neposúdil riziko a nevypracoval písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami, vrátane čistenia etiketovacieho stroja po ukončení etiketovania vzhľadom na možné neúmyselné spustenie stroja a neprijal potrebné opatrenia vzhľadom na vedecko-technický pokrok, čo je porušením § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z. z..

prijaté opatrenia, konkrétne, že podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. inšpektor navrhol zamestnávateľovi - žalobcovi v rámci vykonania opatrení proti opakovanému podobnému úrazu, ako sa stal T. T. zabezpečiť, aby pri čistení, umývaní stroja nemohlo dôjsť k spusteniu pohybu stroja v čase, keď obsluha v procese čistenia, umývania časti stroja siahala rukou do ohrozeného priestoru, zóny nebezpečenstva stroja; podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z. z. nariadil žalobcovi odstrániť zistené nedostatky v bodoch 1 a 2, a to do piatich dní odo dňa prerokovania protokolu; a podľa § 14 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. uložil žalobcovi povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin, doručiť inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a ich príčin v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na ich odstránenie.

Ustanovenie § 12 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. poskytuje inšpektorovi práce rozsiahly súbor prostriedkov (oprávnení), ktoré môže aplikovať na základe výsledkov inšpekcie práce a podľa závažnosti zistených skutočností u zamestnávateľa alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, s cieľom dosiahnuť bezpečné a zdraviu neškodné pracovné prostredie, ktoré minimalizuje možnosť ohrozenia fyzického a psychického zdravia zamestnancov. Tieto prostriedky je inšpektor práce oprávnený použiť na usmernenie správania dozorovaného subjektu počas inšpekcie práce, ale aj v jej priebehu. Výber konkrétneho riešenia závisí len od reflexie (rozhodnutia) inšpektora práce, čím je zvýraznená jeho nezávislosť a nestrannosť. Zároveň je ale nutné konštatovať, že všetky oprávnenia inšpektora majú preventívny, nie sankčný charakter. Eventuálne vyvodzovanie administratívnej zodpovednosti za zistené a preukázané nedostatky neprináleží inšpektorovi, ale správne orgánu na to príslušnému podľa § 19 zákona č. 125/2006 Z. z., ktorý nie je zisteniami uvedenými v protokole viazaný, tento je povinný riadne zistiť skutkový stav.

Inšpektor práce, v rámci výkonu kontroly vykonáva kontrolnú činnosť v rozsahu oprávnení uvedených v ust. § 12 zákona č. 125/2006 Z. z., pričom na základe svojich zistení, v rozsahu oprávnenia podľa § 12 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z., aplikuje na svoje zistenia preventívne opatrenia s cieľom dosiahnuť bezpečné a zdraviu neškodné pracovné prostredie, ktoré minimalizuje možnosť ohrozenia fyzického a psychického zdravia zamestnancov.

V rámci súdneho prieskumu v predmetnej veci je preto úlohou správneho súdu posúdiť zákonnosť použitia oprávnení inšpektora na základe ním zisteného skutkového stavu, či tento konal v rozsahu svojich oprávnení a či ním uložené opatrenia nie sú svojvoľné a korelujú ním zistený skutkový stav.

Zistenie príčin úrazu a porušenia povinností, ktoré viedli k uloženiu povinností zamestnávateľovi nie je možné bez ďalšieho stotožňovať.

V priebehu administratívneho, ako aj súdneho konania nebolo sporné, že na pracovisku žalobcu došlo 18. augusta 2015 pri vykonávaní ručného čistenia etiketovacieho stroja na plniacej linke KRONES k pracovnému úrazu a to takým spôsobom, že v čase, keď p. T. T. rukou siahla do zóny nebezpečenstva a umývala (čistila) časti etiketovacieho stroja od lepidla došlo k spusteniu nanášačov lepidla, v dôsledku čoho došlo k pritlačeniu prstov medzi valec a nanášač a k amputácii posledných článkov 4. a 5. prsta pravej ruky menovanej. Inšpektor práce po tom, čo vypočul p. T. T. (poškodenú), jej spolupracovníčky Z. R., J. J. a W. S., vedúcu zamestnankyňu X. J., údržbára a nastavovača predmetného stroja J. J., vykonal obhliadku miesta úrazu, z ktorej vykonal fotodokumentáciu a po vyžiadaní si príslušnej dokumentácie od žalobcu, dospel k záveru, že k úrazu došlo z dôvodov na strane zamestnávateľa (žalobcu), konkrétne porušením ust. § 6 ods. 1 písm. c/, písm. d/ zákona č. 124/2006 Z. z. a bodu č. 2.8 Nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov, na základe čoho v zmysle svojho oprávnenia podľa § 12 ods. 2 písm. a/ a písm. b/ navrhol zamestnávateľovi (žalobcovi) aby v rámci vykonania opatrení proti opakovanému podobnému úrazu, ako sa stal T. T., zabezpečil, aby pri čistení, umývaní stroja nemohlo dôjsť k spusteniu pohybu stroja v čase, keď obsluha v procese čistenia, umývania časti stroja siahala rukou do ohrozeného priestoru, zóny nebezpečenstva stroja, zároveň nariadil, aby zamestnávateľ (žalobca) odstránil ním zistené nedostatky (ako boli popísané vyššie) a uložil mu prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin, o splnení ktorých mal písomne informovať inšpektora práce v lehote 3 dní. Uložené opatrenia sa prijatím dodatku nezmenili.

Nosnými žalobnými námietkami žalobcu sú skutočnosti, že v rámci skúmania príčin úrazu absentuje vysvetlenie, resp. odpoveď na to, ako došlo k spusteniu stroja a zároveň, že žalobca si splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 124/2006 Z. z. a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, pokiaľ ide o obsluhu stroja, na ktorom sa pracovný úraz stal, keď vypracoval dokumenty, s ktorými boli jeho zamestnanci preukázateľne oboznámení a to konkrétne 1) stranu 3 Smernice na zaistenie BOZP č. S-P-3-01, vydanie č. 6, ktorá obsahuje možné riziká pri plnení liehovín na linke Demänovka, Krones a Ťapka, 2) stranu 19 Smernice na zaistenie BOZP č. S-P-3-01, vydanie č. 6, ktorá obsahujú možné riziká pri hygiene a sanitácii strojných a technologických zariadení, 3) zásady bezpečnej práce etiketovačky KRONES z 3. decembra 2014 a 4) doplnok č. 1 k návodu pre obsluhu etiketovačky KRONES PRONTOMATIC, ktorý je v slovenskom jazyku, teda tento dopĺňa návod na obsluhu etiketovačky KRONES PRONTOMATIC.

Najvyšší súd vyhodnotil námietky týkajúce sa príčin úrazu ako bezpredmetné. Prejednanie týchto námietok bude predmetom konania až v administratívnom konaní začatom na podklade protokolu, pričom výsledné správne rozhodnutie bude samo o sebe spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. (podporne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžk/19/2017 z 30. mája 2018)

Súdna preskúmovacia činnosť vo vzťahu k protokolu o výsledku inšpekcie práce je presne vymedzená, a teda správny súd je oprávnený skúmať len zákonnosť uloženia povinností smerujúcich k náprave zistených nedostatkov.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že zákonodarcia kogentným spôsobom upravuje formálne a obsahové náležitosti protokolu o výsledku inšpekcie práce. Dôvodom detailnej úpravy jednotlivých náležitostí, ako aj postupu vypracovania, prerokovania a doručovania tohto dokumentu obsahujúceho výsledky inšpekcie práce, je jeho využitie štátnymi orgánmi v oblasti inšpekcie práce v ďalších činnostiach patriacich do ich pôsobnosti (správne konanie na uplatňovanie sankčných oprávnení, podnety na

zlepšenie ochrany práce) ako aj kontrolovanými subjektmi pri skvalitňovaní pracovného prostredia a pracovných podmienok zamestnancov. V prípade zistenia nedostatkov predstavuje protokol o výsledku inšpekcie práce dokument, v ktorom inšpektor práce uvedie opatrenia, ktoré zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, navrhuje, t. j. odporúča, prijať na zlepšenie pracovných podmienok a pracovného prostredia, alebo ukladá, t. j. dozorovaný subjekt je povinný ich realizovať. V záujme zabezpečenia objektivity inšpekcie práce a právnej istoty dozorovaných subjektov inšpektor práce umožní po vyhotovení protokolu o výsledku inšpekcie práce zamestnávateľovi, prípadne poverenému zamestnancovi, alebo podnikajúcej fyzickej osobe, aby sa oboznámili s protokolom o výsledku inšpekcie práce a vyjadrili sa k nemu (ústne alebo písomne). Ak sa dozorovaný subjekt dodatočne v stanovenej lehote písomne vyjadrí ku skutočnostiam uvedeným v protokole o výsledku inšpekcie práce, inšpektor práce je povinný vypracovať dodatok k protokolu. Obsahom dodatku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou protokolu, je vyjadrenie kontrolovaného subjektu a stanovisko inšpektora práce obsahujúce posúdenie tohto vyjadrenia. (podporne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžk/19/2017 z 30. mája 2018)

Najvyšší súd navyše zdôrazňuje, že v predmetnej veci (nakoľko uložené opatrenia nie sú sankčného charakteru) neprichádza do úvahy plná jurisdikcia správneho súdu a preto pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený správnym orgánom - aký tu bol v čase vydania v protokole uvedených opatrení.

Hoci žalovaný neurčil konkrétny spôsob, akým má žalobca nápravu vykonať, stanovil cieľ, ktorý má žalobca s prihliadnutím na svoje pomery nápravou dosiahnuť. Inšpektor práce pri ukladaní opatrení postupoval v súlade so zákonom a v rozsahu svojich oprávnení, pričom vychádzal z ním zisteného skutkového stavu. Legitimitu uložených opatrení zdôrazňuje aj tá skutočnosť, že ako sám žalobca tvrdí, k predmetnému úrazu došlo opakovane, pričom opatrenia prijaté po prvom úraze sa ukázali ako nedostatočné.

Záverom a nad rámec preskúmvacej povinnosti najvyšší súd zdôrazňuje, že otázky (a námietky), ktoré nemohli byť predmetom tohto konania a ktoré boli žalobcom vznesené, musia byť riadne zodpovedané v eventuálnom (a podľa vedomosti najvyššieho súdu už prebiehajúcim) správnom konaní. Odpoveď správneho orgánu, prečo došlo k spusteniu stroja, ktorá je podľa žalovaného jasná, jednoznačná a je uvedená v protokole z vyšetrovania udalosti, t. j., že „...k spusteniu stroja došlo z dôvodu, že zamestnávateľ nezabezpečil, aby pracovný prostriedok (etiketovačka typ FRONTOMATIC, v.č. 734-70, r.v. 2005) plniacej linky typ KRONES neohrozoval bezpečnosť a zdravie poškodenej zamestnankyne p. T. T. aj ostatných zamestnancov, pretože uvedený pracovný prostriedok nebol vybavený ochranným zariadením, ktoré by zabránilo spusteniu nanášačov lepidla v čase, keď obsluha rukou siahla do zóny nebezpečenstva a umývala (čistila) časti etiketovacieho stroja od lepidla, čo je porušením § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z., § 4 ods. 1 a ods. 2 príloha 1 bod č. 2.8. nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov...“ je síce pre potreby prijatých opatrení ako výsledku inšpekcie práce dostatočná, avšak pre vyvodzovanie administratívnej zodpovednosti bude potrebné presne a určito zistiť skutkový stav tak, aby bolo jasné čo, resp. kto zapríčinil spustenie stroja (poškodená, tretia osoba, technická porucha, etc.). Zároveň bude potrebné v zmysle požiadavky, podľa ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, posudzovať predmetný pracovný úraz v kontexte s predchádzajúcim pracovným úrazom, tak, aby bolo zrejmé, aké odlišnosti sa v predmetnej veci vyskytujú, ktoré odôvodňujú diametrálne odlišný záver o zodpovednosti subjektov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 1.

júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.